

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وصیت نامه

سردار شهید قاسم سلمانی

تهیه و تنظیم:

بسیج دانشجویی دانشکده فنی و حرفه‌ای علامه امینی سراب

۱۴۰۰ دیماه

بسم الله الرحمن الرحيم

شهادت می‌دهم به اصول دین

اشهد أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِشْهَدْ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولَ اللَّهِ وَإِشْهَدْ أَنَّ امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادِهِ
الْمَعْصُومِينَ اثْنَيْ عَشَرَ ائِمَّتَنَا وَمَعْصُومِينَا حَجَّ اللَّهِ.

شهادت می‌دهم که قیامت حق است. قرآن حق است. بهشت و جهنم حق است. سؤال و جواب حق است.
معاد، عدل، امامت، نبوت حق است

خدايا ! تو را سپاس می‌گوییم به خاطر نعمت‌هایت

خداوندا ! تو را سپاس که مرا صلب به صلب ، قرن به قرن ، از صلبی به صلبی منتقل کردی و در زمانی اجازه ظهور و وجود دادی که امکان درک یکی از برجسته‌ترین اولیائت را که قرین و قریب معصومین است ، عبد صالحت خمینی کبیر را درک کنم و سرباز رکاب او شوم . اگر توفیق صحابه رسول اعظمت محمد مصطفی را نداشتم و اگر بی‌بهره بودم از دوره مظلومیت علی بن ابیطالب و فرزندان معصوم و مظلومش ، مرا در همان راهی قرار دادی که آن‌ها در همان مسیر ، جان خود را که جان جهان و خلقت بود ، تقدیم کردند .

خداوندا ! تو را شکرگزارم که پس از عبد صالحت خمینی عزیز ، مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است بر صالحیتش ، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران و جهان سیاسی اسلام است ، خامنه‌ای عزیز که جانم فدایِ جان او باد قرار دادی

پروردگارا ! تو را سپاس که مرا با بهترین بندگان در هم آمیختی و درک بوسه بر گونه‌های بهشتی آنان و استشمام بوی عطر الهی آنان را یعنی مجاهدین و شهدای این راه به من ارزانی داشتی .

خداوندا ! ای قادر عزیز وای رحمان رزاق ، پیشانی شکر شرم بر آستانت می‌سایم که مرا در مسیر فاطمه اطهر و فرزندانش در مذهب تشیع عطر حقيقی اسلام قرار دادی و مرا از اشک بر فرزندان علی بن ابیطالب و فاطمه اطهر بهره‌مند نمودی ؛ چه نعمت عظمایی که بالاترین و ارزشمندترین نعمت‌هایت است ؛ نعمتی که در آن نور است ، معنویت ، بی‌قراری که در درون خود بالاترین قرارها را دارد ، غمی که آرامش و معنویت دارد .

خداوندا ! تو را سپاس که مرا از پدر و مادر فقیر ، اما متدين و عاشق اهل بيت و پيوسته در مسیر پاکی بهره مند نمودي . از تو عاجزانه می خواهم آنها را در بهشت و با اوليائت قرين کني و مرا در عالم آخرت از درك محضرشان بهره مند فرما .

خدايا ! به عفو تو اميد دارم .

ای خدای عزیز و ای خالق حکیم بی همتا ! دستم خالی است و کوله پشتی سفرم خالی ، من بدون برگ و توشه ای به اميد ضیافت عفو و کرم تو می آیم . من توشه ای برنگرفته ام ؛ چون فقیر [را] در نزد کریم چه حاجتی است به توشه و برگ ؟!

سارق ، چارقم پر است از اميد به تو و فضل و کرم تو ؛ همراه خود دو چشم بسته آورده ام که ثروت آن در کنار همه ناپاکی ها ، یک ذخیره ارزشمند دارد و آن گوهر اشک بر حسین فاطمه است ؛ گوهر اشک بر اهل بيت است ؛ گوهر اشک دفاع از مظلوم ، یتیم ، دفاع از محصور مظلوم در چنگ ظالم .

خداوندا ! در دستان من چیزی نیست ؛ نه برای عرضه [چیزی دارند] و نه قدرت دفاع دارند ، اما در دستانم چیزی را ذخیره کرده ام که به این ذخیره اميد دارم و آن روان بودن پيوسته به سمت تو است . وقتی آنها را به سمت بلند کردم ، وقتی آنها را برایت بر زمین و زانو گذاردم ، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت به دست گرفتم ؛ اینها ثروتِ دست من است که اميد دارم قبول کرده باشی .

خداوندا ! پاهایم سست است . رمق ندارد . جرأت عبور از پلی که از جهنّم عبور می کند ، ندارد . من در پل عادی هم پاهایم می لرزد ، وای بر من و صراط تو که از مو نازک تر است و از شمشیر برنده تر ؛ اما یک اميدی به من نوید می دهد که ممکن است نلزم ، ممکن است نجات پیدا کنم . من با این پاها در حرمت پا گذارده ام و دور خانه ات چرخیده ام و در حرم اوليائت در بین الحرمین حسین و عباس آنها را بر هنه دواندم و این پاها را در سنگرهای طولانی ، خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم ، جهیدم ، خزیدم ، گریستم ، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم ؛ افتادم و بلند شدم . اميد دارم آن جهیدنها و خزیدنها و به حرمت آن حریمها ، آنها را ببخشی .

خداوندا ! سر من ، عقل من ، لب من ، شامه من ، گوش من ، قلب من ، همه اعضا و جوارح در همین اميد به سر می برند .

یا ارحمالرحمین ! مرا بپذیر ؛ پاکیزه بپذیر ؛ آنچنان بپذیر که شایسته دیدارت شوم . جز دیدار تو را
نمیخواهم ، بهشت من جوار توست ، یا الله !

خدایا ! از کاروان دوستانم جاماندهام

خداآندا ، ای عزیز ! من سالها است از کاروانی به جا ماندهام و پیوسته کسانی را به سوی آن روانه میکنم ،
اما خود جا ماندهام ، اما تو خود میدانی هرگز نتوانستم آنها را از یاد ببرم . پیوسته یاد آنها ، نام آنها ، نه
در ذهنم بلکه در قلبم و در چشمم ، با اشک و آه یاد شدند .

عزیز من ! جسم من در حال علیل شدن است . چگونه ممکن [است] کسی که چهل سال بر درت ایستاده
است را نپذیری ؟

خالق من ، محبوب من ، عشق من که پیوسته از تو خواستم سراسر وجودم را مملو از عشق به خودت کنی ؛
مرا در فراق خود بسوزان و بمیران .

عزیزم ! من از بیقراری و رسایی جاماندگی ، سر به بیابانها گذاردهام ؛ من به امیدی از این شهر به آن شهر
و از این صحراء به آن صحراء در زمستان و تابستان میروم . کریم ، حبیب ، به گرامت دل بستهام ، تو خود
میدانی دوستت دارم . خوب میدانی جز تو را نمیخواهم . مرا به خودت متصل کن .

خدایا ! وحشت همهی وجودم را فرا گرفته است . من قادر به مهار نفس خود نیستم ، رساییم نکن . مرا به
حرمت کسانی که حرمتشان را بر خودت واجب کردهای ، قبل از شکستن حریمی که حرم آنها را خدشهدار
میکند ، مرا به قافلهای که به سویت آمدند ، متصل کن .

معبد من ، عشق من و معشوق من ، دوستت دارم . بارها تو را دیدم و حس کردم ، نمیتوانم از تو جدا بمانم
. بس است ، بس . مرا بپذیر ، اما آن چنان که شایسته تو باشم .

خطاب به برادران و خواهران مجاهدم ...

خواهران و برادران مجاهدم در این عالم ، ای کسانی که سرهای خود را برای خداوند عاریه دادهاید و جانها را
بر کف دست گرفته و در بازار عشق بازی به سوق فروش آمدهاید !، عنایت کنید : جمهوری اسلامی ، مرکز
اسلام و تشیع است .

امروز قرارگاه حسین بن علی ، ایران است . بدانید جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند ، دیگر حرم‌ها می‌مانند . اگر دشمن ، این حرم را از بین برد ، حرمی باقی نمی‌ماند ، نه حرم ابراهیمی و نه حرم محمدی (ص) .

برادران و خواهرانم ! جهان اسلام پیوسته نیازمند رهبری است ؛ رهبری متصل و منصوب شرعی و فقهی به معصوم . خوب میدانید منزه‌ترین عالم دین که جهان را تکان داد و اسلام را احیا کرد ، یعنی خمینی بزرگ و پاک ما ، ولایت‌فقیه را تنها نسخه نجات‌بخش این امت قرار داد ؛ لذا چه شما که به عنوان شیعه به آن اعتقاد دینی دارید و چه شما که به عنوان سنّی اعتقاد عقلی دارید ، بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف ، برای نجات اسلام خیمه ولایت را رها نکنید . خیمه ، خیمه‌ی رسول‌الله است . اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی ، آتش زدن و ویران کردن این خیمه است . دور آن بچرخید . و الله و الله و الله این خیمه اگر آسیب دید ، بیت الله الحرام و مدینه حرم رسول‌الله و نجف ، کربلا ، کاظمین ، سامرا و مشهد باقی نمی‌ماند ؛ قرآن آسیب می‌بیند .

خطاب به برادران و خواهران ایرانی...

برادران و خواهران عزیز ایرانی من ، مردم پر افتخار و سر بلند که جان من و امثال من ، هزاران بار فدای شما باد ، کما اینکه شما صدها هزار جان را فدای اسلام و ایران کردید ؛ از اصول مراقبت کنید . اصول یعنی ولی فقیه ، خصوصاً این حکیم ، مظلوم ، وارسته در دین ، فقه ، عرفان ، معرفت ؛ خامنه‌ای عزیز را عزیز جان خود بدانید . حرمت او را حرمت مقدسات بدانید .

برادران و خواهران ، پدران و مادران ، عزیزان من !

جمهوری اسلامی ، امروز سر بلندترین دوره خود را طی می‌کند . بدانید مهم نیست که دشمن چه نگاهی به شما دارد . دشمن به پیامبر شما چه نگاهی داشت و [دشمنان] چگونه با پیامبر خدا و اولادش عمل کردند ، چه اتهاماتی به او زدند ، چگونه با فرزندان مطهر او عمل کردند ؟ مذمت دشمنان و شماتت آن‌ها و فشار آن‌ها ، شما را دچار تفرقه نکند .

بدانید که می‌دانید ، مهم‌ترین هنر خمینی عزیز این بود که اول اسلام را به پشتوانه ایران آورد و سپس ایران را در خدمت اسلام قرار داد . اگر اسلام نبود و اگر روح اسلامی بر این ملت حاکم نبود ، صدام ، چون گرگ درندۀ‌ای این کشور را می‌درید ؛ آمریکا ، چون سگ هاری همین عمل را می‌کرد ، اما هنر امام این بود که اسلام را به پشتوانه آورد ؛ عاشورا و محرم ، صفر و فاطمیه را به پشتوانه این ملت آورد . انقلاب‌هایی در انقلاب

ایجاد کرد . به این دلیل در هر دوره هزاران فداکار جان خود را سپر شما و ملت ایران و خاک ایران و اسلام نموده‌اند و بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی را ذلیل خود نموده‌اند . عزیزانم ، در اصول اختلاف نکنید .

شهدا ، محور عزّت و کرامت همه ما هستند ؛ نه برای امروز ، بلکه همیشه این‌ها به دریایی واسعه خداوند سبحان اتصال یافته‌اند . آن‌ها را در چشم ، دل و زبان خود بزرگ ببینید ، همان‌گونه که هستند . فرزندان‌تان را با نام آن‌ها و تصاویر آن‌ها آشنا کنید . به فرزندان شهدا که یتیمان همه شما هستند ، به چشم ادب و احترام بنگرید . به همسران و پدران و مادران آنان احترام کنید ، همان‌گونه که از فرزندان خود با اغماض می‌گذرید ، آن‌ها را در نبود پدران ، مادران ، همسران و فرزندان خود توجه خاص کنید .

نیروهای مسلح خود را که امروز ولی فقیه فرمانده آنان است ، برای دفاع از خودتان ، مذهب‌تان ، اسلام و کشور احترام کنید و نیروهای مسلح می‌بایست همانند دفاع از خانه‌ی خود ، از ملت و نوامیس و ارض آن حفاظت و حمایت و ادب و احترام کنند و نسبت به ملت همان‌گونه که امیرالمؤمنین مولای متقيان فرمود ، نیروهای مسلح می‌بایست منشأ عزت ملت باشد و قلعه و پناهگاه مستضعفین و مردم باشد و زینت کشورش باشد .

خطاب به مردم عزیز کرمان...

نکته‌ای هم خطاب به مردم عزیز کرمان دارم ؛ مردمی که دوست داشتنی‌اند و در طول ۸ سال دفاع مقدس بالاترین فداکاری‌ها را انجام دادند و سرداران و مجاهدین بسیار والامقامی را تقدیم اسلام نمودند . من همیشه شرمنده آن‌ها هستم . هشت سال به خاطر اسلام به من اعتماد کردند ؛ فرزندان خود را در قتلگاه‌ها و جنگ‌های شدیدی ، چون کربلای ۵ ، والفجر ۸ ، طریق القدس ، فتح المبین ، بیت المقدس و ... روانه کردند و لشکری بزرگ و ارزشمند را به نام و به عشق امام مظلوم حسین بن علی به نام ثارالله ، بنیان‌گذاری کردند . این لشکر همچون شمشیری برنده ، بارها قلب ملتمنان و مسلمان‌ها را شاد نمود و غم را از چهره آن‌ها زدود . عزیزان ! من بنا به تقدیر الهی امروز از میان شما رفته‌ام . من شما را از پدر و مادرم و فرزندان و خواهران و برادران خود بیشتر دوست دارم ، چون با شما بیشتر از آن‌ها بودم ؛ ضمن اینکه من پاره تن آن‌ها بودم و آن‌ها پاره وجود من . اما آن‌ها هم قبول کردند من وجودم را نذر وجود شما و ملت ایران کنم .

دوست دارم کرمان همیشه و تا آخر با ولایت بماند . این ولایت ، ولایت علی بن ابیطالب است و خیمه او خیمه حسین فاطمه است . دور آن بگردید . با همه شما هستم . میدانید در زندگی به انسانیت و عاطفه‌ها و فطرت‌ها بیشتر از رنگ‌های سیاسی توجه کردم . خطاب من به همه شما است که مرا از خود میدانید ، برادر خود و فرزند خود میدانید .

وصیت می‌کنم اسلام را در این برهه که تداعی یافته در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است ، تنها نگذارید . دفاع از اسلام نیازمند هوشمندی و توجه خاص است . در مسائل سیاسی آنجا که بحث اسلام ، جمهوری اسلامی ، مقدسات و ولایت‌فقیه مطرح می‌شود ، این‌ها رنگ خدا هستند ؛ رنگ خدا را بر هر رنگی ترجیح دهید .

خطاب به خانواده شهدا...

فرزندانم ، دختران و پسرانم ، فرزندان شهدا ، پدران و مادران باقیمانده از شهدا ، ای چراغ‌های فروزان کشور ما ، خواهران و برادران و همسران وفادار و متدين شهدا در این عالم ، صوتی که روزانه من می‌شنیدم و مأنوس با آن بودم و همچون صوت قرآن به من آرامش می‌داد و بزرگ‌ترین پشتوانه معنوی خود می‌دانستم ، صدای فرزندان شهدا بود که بعض‌اً روزانه با آن مأنوس بودم ؛ صدای پدر و مادر شهدا بود که وجود مادر و پدرم را در وجودشان احساس می‌کردم .

عزيزانم ! تا پیشکسوتان این ملتید ، قدر خودتان را در خودتان جلوه‌گر کنید ، به‌طوری‌که هر کس شما را می‌بیند ، پدر شهید یا فرزند شهید را ، بعینه خود شهید را احساس کند ، با همان معنویت ، صلابت و خصوصیت .

خواهش می‌کنم مرا حلال کنید و عفو نمایید . من نتوانستم حق لازم را پیرامون خیلی از شماها و حتی فرزندان شهیدتان اداء کنم ، هم استغفار می‌کنم و هم طلب عفو دارم .

دوست دارم جنازه‌ام را فرزندان شهدا بر دوش گیرند ، شاید به برکت اصابت دستان پاک آن‌ها بر جسدم ، خداوند مرا مورد عنایت قرار دهد .

خطاب به سیاسیون کشور...

نکته‌ای کوتاه خطاب به سیاسیون کشور دارم : چه آن‌هایی [که] اصلاح‌طلب خود را می‌نامند و چه آن‌هایی که اصولگرا . آنچه پیوسته در رنج بودم اینکه عموماً ما در دو مقطع ، خدا و قرآن و ارزش‌ها را فراموش می‌کنیم ، بلکه فدا می‌کنیم . عزیزان ، هر رقابتی با هم می‌کنید و هر جدلی با هم دارید ، اما اگر عمل شما و کلام شما یا مناظره‌هایتان به نحوی تضعیف‌کننده دین و انقلاب بود ، بدانید شما مغضوب نبی مکرم اسلام و شهدای این راه هستید ؛ مرزها را تفکیک کنید . اگر می‌خواهید با هم باشید ، شرط با هم بودن ، توافق و بیان صریح حول اصول است . اصول ، مطول و مفصل نیست . اصول عبارت از چند اصل مهم است :

اول آن‌ها ، اعتقاد عملی به ولايت‌فقيه است ؛ يعني اين‌که نصيحت او را بشنويد ، با جان و دل به توصيه و تذكريات او به عنوان طبيب حقيقى شرعى و علمى ، عمل کنيد . کسی که در جمهوری اسلامی می‌خواهد مسئوليتی را احراز کند ، شرط اساسی آن [این است که] اعتقاد حقيقى و عمل به ولايت‌فقيه داشته باشد . من نه می‌گويم ولايت تنوري و نه می‌گويم ولايت قانوني ؛ هیچ یك از اين دو ، مشکل وحدت را حل نمی‌کند ؛ ولايت قانوني ، خاصّ عame مردم اعم از مسلم و غيرمسلمان است ، اما ولايت عملی مخصوص مسئولين است که می‌خواهند بار مهم کشور را بر دوش بگيرند ، آن‌هم کشور اسلامی با اين همه شهيد .

اعتقاد حقيقى به جمهوری اسلامی و آنچه مبنای آن بوده است ؛ از اخلاق و ارزش‌ها تا مسئوليت‌ها ؛ چه مسئوليت در قبال ملت و چه در قبال اسلام .

به کارگيري افراد پاکدست و معتقد و خدمتگزار به ملت ، نه افرادي که حتی اگر به ميز یك دهستان هم برسند خاطره‌ی خان‌های سابق را تداعی می‌کند .

مقابله با فساد و دوری از فساد و تجملات را شيوه خود قرار دهند .

در دوره حکومت و حاكمیت خود در هر مسئولیتی ، احترام به مردم و خدمت به آنان را عبادت بداند و خود خدمتگزار واقعی ، توسعه‌گر ارزش‌ها باشد ، نه با توجيهات واهی ، ارزش‌ها را بايكوت کند .

مسئوليin همانند پدران جامعه می‌بايست به مسئوليت خود پيرامون تربیت و حراست از جامعه توجه کنند ، نه با بی‌مبالاتی و به خاطر احساسات و جلب برخی از آرا احساسی زودگذر ، از اخلاقياتی حمایت کنند که طلاق و فساد را در جامعه توسعه دهد و خانواده‌ها را از هم بپاشاند . حکومتها عامل اصلی در استحکام خانواده و از طرف ديگر عامل مهم از هم پاشيدن خانواده هستند . اگر به اصول عمل شد ، آن وقت همه در مسیر رهبر و انقلاب و جمهوری اسلامی هستند و يك رقابت صحيح بر پایه همين اصول برای انتخاب اصلاح صورت می‌گيرد .

خطاب به برادران سپاهی و ارتشي...

كلامي کوتاه خطاب به برادران سپاهی عزيز و فداکار و ارتشي‌های سپاهی دارم : ملاک مسئوليت‌ها را برای انتخاب فرماندهان ، شجاعت و قدرت اداره بحران قرار دهيد . طبیعی است به ولايت اشاره نمی‌کنم ، چون ولايت در نیروهای مسلح جز نیست ، بلکه اساس بقای نیروهای مسلح است . این شرط خلل ناپذير می‌باشد .

نکته ديگر ، شناخت به موقع از دشمن و اهداف و سياست‌های او و اخذ تصميم به موقع و عمل به موقع ؛ هریک از اين‌ها اگر در غير وقت خود صورت گيرد ، بر پیروزی شما اثر جدی دارد .

خطاب به علماء و مراجع معظم

سخنی کوتاه از یک سر باز ۴۰ ساله در میدان به علمای عظیم الشأن و مراجع گران قدر که موجب روشنایی جامعه و سبب زدودن تاریکی‌ها هستند، خصوصاً مراجع عظام تقليد. سر بازان از یک برج دیده‌بانی، دید که اگر این نظام آسیب ببیند، دین و آنچه از ارزش‌های آن [که] شما در حوزه‌ها استخوان خرد کرده‌اید و زحمت کشیده‌اید، از بین می‌رود. این دوره‌ها با همه دوره‌ها متفاوت است. این بار اگر مسلط شدند، از اسلام چیزی باقی نمی‌ماند. راه صحیح، حمایت بدون هرگونه ملاحظه از انقلاب، جمهوری اسلامی و ولی‌فقیه است. نباید در حوادث، دیگران شما را که امید اسلام هستید به ملاحظه بیندازند. همه‌ی شما امام را دوست داشتید و معتقد به راه او بودید. راه امام مبارزه با آمریکا و حمایت از جمهوری اسلامی و مسلمانان تحت ستم استکبار، تحت پرچم ولی‌فقیه است. من با عقل ناقص خود می‌دیدم برخی خناسان سعی داشتند و دارند که مراجع و علماء مؤثر در جامعه را با سخنان خود و حالت حق به جانبی به سکوت و ملاحظه بکشانند. حق واضح است؛ جمهوری اسلامی و ارزش‌ها و ولایت فقیه میراث امام خمینی (ره) هستند و می‌بایست مورد حمایت جدی قرار گیرند. من حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای را خیلی مظلوم و تنها می‌بینم. او نیازمند همراهی و کمک شماست و شما حضرات معظم با بیان‌تان و دیدارهایتان و حمایت‌هایتان با ایشان می‌بایست جامعه را جهت دهید. اگر این انقلاب آسیب دید، حتی زمان شاه ملعون هم نخواهد بود، بلکه سعی استکبار بر الحادگری محض و انحراف عمیق غیرقابل برگشت خواهد بود.

دست مبارکتان را می‌بوسم و عذرخواهی می‌کنم از این بیان، اما دوست داشتم در شرفیابی‌های حضوری به حضرتان عرض کنم که توفیق حاصل نشد.

سر بازان و دست بستان

از همه طلب عفو دارم

از همسایگانم و دوستانم و همکارانم طلب بخشش و عفو دارم. از رزم‌مندگان لشکر ثار الله و نیروی باعظمت قدس که خار چشم دشمن و سد راه او است، طلب بخشش و عفو دارم؛ خصوصاً از کسانی که برادرانه به من کمک کردند.

نمی‌توانم از حسین پور جعفری نام نبرم که خیرخواهانه و برادرانه مرا مثل فرزندی کمک می‌کرد و مثل برادرانم دوستش داشتم. از خانواده ایشان و همه برادران رزم‌منده و مجاهدم که به زحمت انداختمنشان عذرخواهی می‌کنم. البته همه برادران نیروی قدس به من محبت برادرانه داشته و کمک کردند و دوست عزیزم سردار قآنی که با صبر و متانت مرا تحمل کردند.